

Prvýkrát si ma obliekol ešte v obchode. Bola som ako šitá na mieru. Okamžite bola ruka v rukáve a ja som ho celého objala. Čo zips spojil, vietor nerozdeľuje, a on ma aj kvôli tomu často brával na „výjazdy“, ako to sám nazýval. Vracali sme sa väčšinou v trojici a ráno chodili už ten na kratší výjazd po zastávku. Vždy mával pravou. Jedno ráno ma však mal na háku. Ja som ostala visieť na vešiaku, ona vešala na sušiak. A tak to už ostalo. Po pár rokoch som ho už nedokázala celého obopnúť a zips tiež nespojil všetko. A tak som tu. Skúste si aj vy, aké je byť v mojej koži. Hľadám ešte niekomu padnem... a spoří do oka.

